

Z največjimi žrtvami je preuredil vrt. Čutil je, da ni rešitve. Skušal je doseči poravnavo. Še se je razveselil nad vsakim jasnim trenutkom, ko je videl, da ni živel zaman, da so še ljudje, ki znajo ceniti njegovo delo, njegov idealizem, nesebičnost, požrtvovalnost, srčno dobroto.

A bolest je čim dalje težje padala na srce in iz duševne prehajala v fizično bolezen. Zvezda je propadala...

Ali razumemo vso tragiko njegovega življenja, ki je bilo na zunaj kakor pravljica, a v notranjosti tako trpko in bolešno? Kdo se ne spominja njegovega vedno dobrovoljnega obraza, dobrih, zvestih oči, njegove prijateljske roke...? Tisoči se bodo spominjali njegovega zlatega srca. A Ljubljana mu ne bo pozabila, da je bil on graditelj nove »Zvezde« in da je umrl ubog zato, ker je toliko žrtvoval za korist in lepoto slovenske prestolnice, da bi segla nje slava v bližnji in daljni slovanski svet.

ŠE NEKAJ IZ LJUBLJANE V NEKDANJH ČASIH

G. LUKEŽIČ

V glavni veži mestne hiše stojijo še danes starinski topovi — neme priče nekdanjih časov in vojn — in zro grozeče na opazovalca. Težke topovske cevi počivajo na močnih okornih kolesih in težkih, okovanih lafetah. Nekdaj, in sicer najbrž v vojnah Lahov in

Pijemontezov z Avstrijca, so bruhali ogenj in smrt na sovražnika, danes počivajo mirno na odkazanem jim prostoru. Gotovo pa to na videz strašno orožje zaradi svoje okornosti v kretanju in v uporabi ni moglo povzročati sovražniku posebnih izgub, ampak je bilo kolikortoliko le strašilo za sovražnika. Vplivalo je na sovražnika največ le moralno s svojim močnim, glušečim pokom ter zemljo in nebo pretresujočim grmenjem.

Ta sovražna strašila so pozneje vključili okornosti pred mnogimi leti, najbrž po končanih vojnah v Gornji Italiji leta 1848. in 1849., napravila dolgo pot iz bojnega hrupa daleč na jugu v mirno Ljubljano in od tukaj na Grad, kjer so jim pripravili primerno streho. Tukaj so potem ti zgodovinski topovi (štirje po številu) zamenjali za vedno svoje moralne namene s povsem mirnimi opravili. Odslej so s svojim močnim »glasom« le poveljevali slavo božjo in pozdravljali razne odlične osebe ob njih prihodu v Ljubljano. Oglašali pa so se tudi sicer ob raznih svečanih dogodkih. Posebna naloga pa jim je bila, buditi in kličati na pomoč Ljubljančane ob izbruhu požarov v mestu in bližnji okolici. Takrat seveda njih glas ni bil dobrodošel, ampak je spravil mirne Ljubljančane posebno ponoči v velik strah.

Iz vseh štirih topov so streljali na gradu redno pri službi božja za uradništvo v stolnici ob državnih praznikih. Vsak del službe božje je naznajalo pet topovskih strelcev na dogovorjeno znamenje iz zvonika stolnice. Konec takih svečanih sv. maš pa so naznanili Ljubljančanom štirje zaporedni strelci, ki so pošteno pretresli vso bližnjo okolico Gradu zlasti

Indus

TOVARNA USNJA IN USNJENIH IZDELKOV, DRUŽBA Z O. Z.

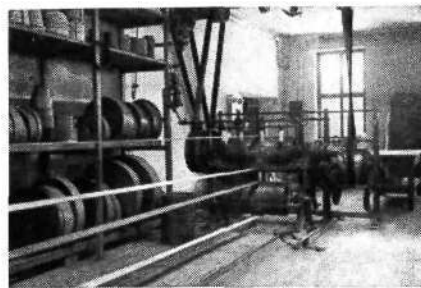
V LJUBLJANI — SV. PETRA CESTA ŠTEV. 72

TELEFON INTERURBAN ŠTEV. 25-28 — NASLOV ZA BRZOJAVKE „INDUS“

Tovarna čevljev, usnjarna,
tovarna jermen in torbarskih izdelkov

Izdeluje v najboljši
kvaliteti:

Telečji in goveji boks
Blank usnje
Gornje mastno usnje
Krom usnje
Galunsko usnje
Svinjsko usnje

Jermena iz vegetabilno, krom in specialno strojenega usnja za industrije in poljedelske stroje, specialne jermenske izdelke za tekstilne tovarne, šivalna in vezalna jermenca, jermenca za smuči itd. Usnjene kovčege, neceserje, dokolenice, damske torbice, šolske torbice, aktovke, denarnice vseh vrst, sportne pasove, otroške in nogometne žoge ter vse v to stroko spadajoče predmete